

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: TEČ Haskovo AD

Tožena stranka: Direktor na Direkcija „Obžalovane i upravljenie na izpalnenieto“, grad Varna, pri Centralno upravljenie na Nacionalnata agencija po prihodite (direktor direktorata „Pritožbe in vodenje izvršbe“ v Varni pri centralni upravi Nacionalne agencije za prihodke)

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Kako je treba razlagati pojem „uničenje premoženja“ v smislu člena 185(2) Direktive 2006/112⁽¹⁾ in ali so za popravek odbitka vstopnega davka, ki se je uveljavljal pri pridobitvi premoženja, pomembni nagibi za uničenje in/ali pogoji, pod katerimi je do njega prišlo?
2. Ali se ustrezno dokazano uničenje sredstev izključno s ciljem, da se ustvarijo nova, modernejša sredstva z enakim namenom, šteje za spremembo dejavnikov, uporabljenih za določitev zneska davka, ki se odbije, v smislu člena 185(1) Direktive 2006/112?
3. Ali je treba člen 185(2) Direktive 2006/112 razlagati tako, da lahko države članice določijo izvedbo popravkov ob uničenju premoženja, če to premoženje ob pridobitvi ni bilo v celoti plačano ali je bilo plačano le delno?
4. Ali je treba člen 185(1) in (2) Direktive 2006/112 razlagati tako, da nasprotuje nacionalni določbi – kot sta člena 79(3) in 80(2), točka 1, ZDDV – ki zahteva izvedbo popravka uveljavljenega odbitka vstopnega davka ob uničenju premoženja, pri pridobitvi katerega je bila v celoti plačana osnovni znesek in obračunani davek, in ki za neizvedbo popravkov odbitka določa drug pogoj, in ne plačilo?
5. Ali je treba člen 185(2) Direktive 2006/112 razlagati tako, da izključuje možnost popravka odbitka vstopnega davka ob rušenju vseh zgradb enega lastnika, ki se izvede izključno z namenom, da se namesto njih zgradijo nove, modernejše zgradbe, ki imajo enak namen kot porušene in so namenjene transakcijam, ki dajejo pravico do odbitka vstopnega davka?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1).

Tožba, vložena 19. maja 2011 – Evropska komisija proti Češki republikli

(Zadeva C-241/11)

(2011/C 232/27)

Jezik postopka: češčina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: Z. Malůšková, N.Yerrell in K.Ph. Wojcik, zastopniki)

Tožena stranka: Češka republika

Predlogi tožeče stranke

— Ugotovi naj se, da Češka republika s tem, da ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev s členi 8, 9, 13, od 15 do 18 in 20, od (2) do (4), Direktive 2003/41/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. junija 2003 o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje⁽¹⁾, zaradi česar ni izpolnila svojih obveznosti iz člena 22(1) te direktive, ni izpolnila obveznosti iz sodbe v zadevi Komisija proti Češki republikli (C-343/08) in torej ni izpolnila svojih obveznosti iz člena 260 Pogodbe o delovanju Evropske unije;

— Češki republikli naj se naloži, da na račun Komisije „Lastna sredstva Evropske unije“ plača:

pavšalni znesek 5 644,80 EUR za vsak dan zamude pri sprejetju ukrepov, ki se zahtevajo s sodbo Komisija proti Češki republikli (C-343/08) od 14. januarja 2010, ko je bila razglašena ta sodba,

do dne razglasitve sodbe v tej zadevi, ali

do dne, ko bo Češka republika sprejela ukrepe, ki se zahtevajo s Komisija proti Češki republikli (C-343/08), če bo to prej kot razglasitev sodbe v tej zadevi, in

denarno kazen 22 364,16 EUR za vsak dan zamude pri sprejetju ukrepov, ki se zahtevajo s sodbo Komisija proti Češki republikli (C-343/08) od dne razglasitve sodbe v tej zadevi do dne, ko bo Češka republika sprejela ukrepe, ki se zahtevajo s sodbo Komisija proti Češki republikli (C-343/08), in

— Češki republikli naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Sodišče je 14. januarja 2010 izreklo sodbo v zadevi Komisija proti Češki republikli (C-343/08),⁽²⁾ v kateri je presodilo, da „Češka republika s tem, da v predpisanem roku ni sprejela zakonskih in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev s členi 8, 9, 13, od 15 do 18 in 20, od (2) do (4), Direktive 2003/41/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. junija 2003 o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje, ni izpolnila obveznosti iz člena 22(1) te direktive“.

Češka republika doslej še ni obvestila Komisije o sprejetju zakonskih in drugih ukrepov, potrebnih za uskladitev s členi 8, 9, 13, od 15 do 18 in 20, od (2) do (4), Direktive 2003/41/ES, s katerimi bi izpolnila svoje obveznosti iz člena 22(1) te direktive. Komisija zato meni, da Češka republika ni sprejela ukrepov, ki se od nje zahtevajo s sodbo C-343/08. V skladu s členom 260(2) PDEU lahko Komisija, če meni, da zadevna država članica ni sprejela potrebnih ukrepov za izvršitev sodbe Sodišča, pri Sodišču vloži tožbo, pri čemer določi višino pavšalnega zneska ali denarne kazni, ki naj jo plača zadevna država članica in je po mnenju Komisije primerna glede na okoliščine zadeve. Na podlagi metode iz sporočila Komisije o izvajanju člena 228 Pogodbe ES (SEC/2005/1658) Komisija predlaga, naj Sodišče naloži plačilo pavšalnega zneska in denarne kazni, kakor izhaja iz njenih tožbenih predlogov.

(¹) UL 2003, L 235, str. 10.

(²) Še neobjavljena v ZODL.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Administrativno Sad Sofia-grad (Bolgarija) 19. maja 2011 – Hristo Byankov proti Glaven sekretar na Ministerstvo na vatrešnite raboti (generalni sekretar ministrstva za notranje zadeve)

(Zadeva C-249/11)

(2011/C 232/28)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitevno sodišče

Administrativno Sad Sofia-grad

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Hristo Byankov

Tožena stranka: Glaven sekretar na Ministerstvo na vatrešnite raboti (generalni sekretar ministrstva za notranje zadeve)

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali glede na dejansko stanje v postopku v glavni stvari načelo lojalnega sodelovanja v skladu s členom 4(3) Pogodbe o Evropski uniji v zvezi s členoma 20 in 21 Pogodbe o delovanju Evropske unije zahteva, da se določba nacionalnega prava države članice, kakršna je sporna v postopku v glavni stvari – v skladu s katero je odprava pravnomočnega upravnega akta dopustna, da bi se odpravila kršitev temeljne pravice, ki je bila ugotovljena z odločbo Evropskega sodišča za človekove pravice, pri čemer je zadevna pravica hkrati priznana tudi v pravu Evropske unije, kot je pravica državljanov držav članic do prostega gibanja – uporabi tudi v zvezi z razlago – iz odločbe Sodišča

Evropske unije – navedenega predpisa prava Unije, upoštevne za omejitve izvrševanja navedene pravice, če je za odpravo kršitve pravice potrebna odprava upravnega akta?

2. Ali je iz člena 31(1) in (3) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES (¹) z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 (²) in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EGS razvidno, da je – če država članica v svojem nacionalnem pravu predvidi postopek za preizkus tistega upravnega akta, ki omejuje pravico iz člena 4(1) te Direktive – pristojni upravni organ na predlog naslovnika upravnega akta ta akt dolžan preizkusiti in odločiti o njegovi pravilnosti in zakonitosti, pri tem pa upoštevati tudi sodno prakso Sodišča Evropske unije glede razlage upoštevanih predpisov prava Unije, v katerih so določeni pogoji in omejitve, pod katerimi se ta pravica izvršuje, da bi se zagotovilo, da naložena omejitev pravice ob izdaji odločitve o preizkusu ni nesorazmerna, če je upravni akt o izreku omejitve takrat že postal pravnomočen?

3. Ali določbi člena 52(1), drugi stavek, Listine Evropske unije o temeljnih pravicah oziroma člena 27(1) Direktive 2004/38 dovoljujeta, da se uporabi določba nacionalnega prava, ki predvideva izrek omejitve pravice do prostega gibanja državljanu države članice Evropske unije v okviru Evropske unije zgolj zaradi obveznosti, ki presega določeno, z zakonom predpisan, znesek in ni zavarovana, do zasebnika, in sicer gospodarske družbe, v zvezi s tekočim izvršilnim postopkom za poplačilo terjatve in brez upoštevanja, da se uporabi v pravu Unije predvidena možnost, da organ druge države članice izterja terjatev?

(¹) UL L 158, str. 77.

(²) Uredba Sveta št. 1612/68 (EGS) z dne 15. oktobra 1968 o prostem gibanju delavcev v Skupnosti (UL L 257, str. 2).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 25. maja 2011 vložilo Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága (Madžarska) – Oskar Shomodi proti Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége

(Zadeva C-254/11)

(2011/C 232/29)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitevno sodišče

Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága